

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Ochrona dóbr kultury

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:**Kultura nowożytna I****Język:**

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

konwersatorium: 30 godz.

Punkty ECTS:

konwersatorium: 2

Forma zaliczenia:

konwersatorium: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

konwersatorium: dr hab. Tomasz Graff;

Koordynator sylabusu:

dr hab. Tomasz Graff

Sylabus dostępny w ramach:

- [Kultura nowożytna I](#) [na kierunku:] [Ochrona dóbr kultury](#) (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący konwersatorium:30h/z/2ECTS]: dr hab. Tomasz Graff;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Orientacja w bogactwie kulturowym nowożytnej Polski (ze szczególnym uwzględnieniem Krakowa i Małopolski) i Europy, znajomość najważniejszych zjawisk kulturowych epoki.

Treści kształcenia:

T.1 - Student dowie się, w jaki sposób narodziła się kultura nowożytna i jak wyglądały jej przemiany do

końca XVIII wieku.

Poruszone zostaną najważniejsze zagadnienia dotyczące podstawowych zjawisk kulturowych epoki i związanych z nimi przemian w mentalności europejskiej.

T.2 - Student pozna główne nurty reformacji i kontrreformacji na tle przemian politycznych i społecznych

T.3 - Student zostanie zapoznany z działalnością kulturotwórczą dworu królewskiego, mecenatem królewskim i magnackim, ze szczególnym uwzględnieniem biskupów krakowskich. Przedstawiona zostanie rola Uniwersytetu Krakowskiego w kształtowanie polskiej kultury w dobie nowożytnej ze szczególnym uwzględnieniem działalności czołowych luminarzy nauki i kultury. Wykłady i ukażą szerokie spektrum zjawisk związanych

z kulturą małopolską od XVI do XVIII wieku. Centralnym punktem poruszanych zagadnień będzie problematyka krakowska. Student zapoznania się z najważniejszymi zabytkami sztuki materialnej renesansu, manieryzmu, baroku i oświecenia w Krakowie i okolicy, jak również z ich czołowymi przedstawicielami. Poruszone zostaną ponadto zagadnienia związane z życiem artystycznym, naukowym i intelektualnym w omawianej epoce, ze szczególnym uwzględnieniem najwybitniejszych twórców rodzimych i przebywających w Krakowie obcokrajowców. Szczególny nacisk położony zostanie na ukazanie mecenatu artystycznego ostatnich Jagiellonów i władców w okresie wolnych elekcji. Na gruncie krakowskim nie pominie się także przykładów mecenatu artystycznego miejscowej szlachty i mieszczan. Osobno potraktowane będą tematy dotyczące funkcjonowania Akademii Krakowskiej i jej znaczenia dla rozwoju kultury polskiej – z uwzględnieniem biografii najwybitniejszych uczonych działających w murach tej uczelni

Duży nacisk zostanie położony na ukazanie krakowskich instytucji i ludzi Kościoła pod kątem ich wpływu na kształtowanie polskiej i europejskiej kultury w okresie nowożytnym. Przedstawione zostaną także silne związki lokalnych ośrodków z Krakowem, zarówno w kontekście życia kościelnego, jak i szerzej pojętych aspektów gospodarczych i społecznych. Wiele miejsca zajmie tematyka związana z rozwojem reformacji i kontrreformacji na terenie Małopolski ze szczególnym uwzględnieniem Krakowa, jak również kwestia relacji polsko-żydowskich w omawianej epoce. Poruszy się ponadto zagadnienia związane z rozwojem ideologii sarmackiej i kultury szlacheckiej na terenie ziemi małopolskiej.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student definiuje podstawowe pojęcia związane z podstawowymi aspektami kultury nowożytnej i ma świadomość jej znaczenia dla kultury współczesnej.

W_2 Student po zakończeniu kursu powinien charakteryzować pojęcia i zjawiska dotyczące najważniejszych nurtów literackich, filozoficznych i religijnych epoki w Polsce i Europie; mieć świadomość historycznej zmienności idei i znaczeń języka i posiadać umiejętność dokonywania analizy i interpretacji nowożytnych zjawisk kultury i umieszczania ich w odpowiednim kontekście.

KOMPETENCJE

K_1 Student powinien rozumieć konieczność popularyzacji wiedzy z zakresu kultury nowożytnej i mieć świadomość odpowiedzialności za zachowanie nowożytnego dziedzictwa kulturowego regionu, kraju,

Europy i świata.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M. 1 Elementy wykładu, dyskusja

M. 2 Prezentacja multimedialna z elementami analizy tekstów źródłowych

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Dopuszczalne 2 nieusprawiedliwione nieobecności. Student pisze test zaliczeniowy. Do zaliczenia konieczny jest wynik min. 50 %

Lektury podstawowe:

Angyal E., Świat słowiańskiego baroku, Warszawa 1972;

Bogucka M., Dzieje kultury polskiej do 1918 roku, Wrocław 1987;

Brückner A., Dzieje kultury polskiej, t. 2-4, Warszawa 1946, 1958, 1991;

Burckhardt J., Kultura Odrodzenia we Włoszech: próba ujęcia, Warszawa 1967;

Bystron J., Dzieje obyczajów w dawnej Polsce. Wiek XVI-XVIII, Warszawa 1994;

Hernas Cz., Barok, Warszawa 1973;

Klimowicz A., Oświecenie, Warszawa 1977;

Mikulski K., Wijaczka J., Historia Powszechna. Wiek XVI-XVIII, Warszawa 2011;

Rietbergen P., Dzieje kultury, Warszawa 2001;

Tatarkiewicz W., Historia filozofii, t. II, różne wydania;

Tazbir J., Studia nad kulturą staropolską, Kraków 2001.

Lektury uzupełniające:

Barycz H., W blaskach epoki Odrodzenia, Kraków 1968;

Bluche F., Życie codzienne we Francji w czasach Ludwika XIV, Warszawa 1990;

Bogucka M., Dzieje kultury polskiej do 1918 roku, Wrocław 1987;

Bystron J., Dzieje obyczajów w dawnej Polsce. Wiek XVI-XVIII, Warszawa 1994;

Clare Byrne M. St., Życie codzienne w Anglii elżbietańskiej, Warszawa 1971;

Cottret B., Kalwin, Warszawa 2000;

Decot R., Mała historia reformacji w Niemczech, Kraków 2007;

Defourneaux M., Życie codzienne w Hiszpanii w Wieku Złotym, Warszawa 1968;

Graff T., Szkoły Nowodworskie w Rzeczypospolitej Obojga Narodów – do reformy kołłątajowskiej w 1777 roku [w:] pod red. T. Graffa i G. Urbanka [red.], 420 lat Szkół Nowodworskich. Wydanie Jubileuszowe I Liceum Ogólnokształcącego im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie, Kraków 2008, s. 7-38.;

Graff T., Marcin Wadowita - wybawca arianina Fausta Socyna: portret miłosiernego profesora w dobie srebrnego wieku [w:] pod red. P.F. Nowakowskiego i W. Szymborskiego [red.], Miłosierdzie – teoria i praktyka życiowa, Kraków 2009, s. 281-295;

Uwagi:

Brak